

אגרת הקדש

אמנם מודעת זאת שעיקר התהוות

היש ודבר נפרד לגמרי הוא ממל' דאצילות שנעשה
עתיק דבריאה כי אין מלך בלא עם וכו' וגם ריבוי
הנבראים והתחלקותן שנבראו בכח הא"ס יחיד ומיוחד
בתכלית הוא ע"י ריבוי האותיות היוצאין ממל' פי ה'
וברוח פיו כל צבאם וה' מוצאות הפה הן מה"ג דנוק'
ולזאת נקראת עלמא דאתגליא כי בה נגלה כח אור
אין סוף לברוא יש מאין שלא ע"י עילה ועלול אבל
ט' ספירות הראשונות נאצלו בהשתלשלות עילה ועלול
ואור הא"ס הוא מלוּבש בחכמה לבדה. וז"ש נעוץ
תחלתן בסופן כי כתר הוא ממוצע בין המאציל
לנאצלים ויש בו בחי' האחרונה של הא"ס ולכן נקרא
כתר מלכות כי אין כתר אלא למלך וגם כי בחי'
אחרונה דא"ס היא מל' דאין סוף ולכן גם המל' דאצי'
נקרא כתר ממטה למעלה ומה גם כי בריאת הנשמות
ממנה להיות יש ודבר נפרד בפ"ע בעולם הבריאה
ונקרא בשם לידה כקריעת י"ס דבעתיקא תליא
וגם כל גידול הנשמות כל ז' חדשים מזיווג של
שמיני עצרת עד שביעי של פסח הוא כמו גידול זו"נ
בבטן אימא עילאה שהוא ע"י אורות עליונים מאימא
עילאה ומלמעלה למעלה עד אין סוף המתלבש בה
כל ט' או ז' ירחי לידה. וככה הוא בבריאת נשמות
ומלאכים לעולם הבריאה וגם כל עיקר ושרש הטיפה
שמקבלת ומתעברת מז"א הוא ממוחין דאו"א ובכל
זיווג נמשכת לאו"א מא"א וע"י ומלמעלה למעלה עד
אין סוף רק שהכל בהעלם במוחין עד לידת הנוק'
הנשמות והמלאכים וההיכלות לעולם הבריאה. נמצא
שזהו גילוי אור א"ס ממש ע"י העיבור והלידה.